

Luterilainen

N:o 6 2025 ❄ 1926 – 2025 ❄ 100. VUOSIKERTA

Jos te pysytte minun sanassani, niin te
totisesti olette minun opetuslapsiani;
ja te tulette tuntemaan totuuden,
ja totuus on tekebä teidät vapaiksi.

Joh. 8:31, 32

Älä murehdi

***Älkää murehtiko hengestänne,
mitä söisitte, älkääkä ruumiistanne,
mitä päällenne pukisitte.***

(Luuk. 12:22)

Niin syvään epäusko on kuitenkin meihin juurtunut, että me aina pelkäämme joutuvamme elatuksen puutteeseen. Sen tähden tahdomme edeltäpäin tietää, miten Jumala voi meistä huolehtia. Me tahdomme nähdä aitan viljaa ja arkun rahoja täynnä; näin yritämme sitoa Jumalan aittaan ja arkkuun. Hän tahtoo kuitenkin olla vapaa ja sitomaton, niin toisesta kuin toisestakin aikaan, henkilöön ja tapaan nähden. Anna siis hänen huolehtia siitä, kuinka hän meitä elättää! Hän kyllä tähän tarkoitukseen löytää sekä viljaa että rahaa, ja hän tietää oikean ajan ja mitankin. Sinun on siis ajattelemisen: *"Minä tahdon tänään tehdä työtä ja saan varmaan nähdä, että*

MARTTI LUTHER

hän antaa sen, mitä minä tarvitsen. Huomenna tahdon tehdä samoin." Näin tehden saat totta kokea: hän huolehtii sinusta ilman murehtimisiasi. Sanoohan Kristus: *"Älkää siis murehtiko huomisesta päivästä, sillä huominen päivä pitää huolen itsestään."* On kuin hän sanoisi: *"Tehköön kukin tänä päivänä työtä, sillä hän ei tiedä, elääkö huomenna; jos elää, tehköön joka tapauksessa työtä, mutta uskokoon kaiken huolehtimisen Jumalalle."* Me emme siis murheellamme tee mitään muuta, kuin estämme Jumalaa ja olemme hänen tiellään.

*Martti Luther
– Manna Jumalan lapsille*

Hyvä paimen

Minä olen se hyvä paimen, ja minä tunnen omani, ja minun omani tuntevat minut. (Joh. 10:14)

Jeesus tahtoo sanoa: jos te tahdotte olla minun lampaistani, niin on pääasia se, että te oikein tunnette minut, hyvän paimenenne; silloin ei teillä ole mitään hätää. Hyvä saarnaaja ei siis saa saarnata ihmisille muuta kuin yksin Kristusta, että hänet opittaisiin oikein tuntemaan, kuka hän on ja mitä hän antaa, ettei kukaan luopuisi hänen sanastaan, vaan kaikki pitäisivät häntä oikeana paimenena, joka on pannut henkensä lammastensa edestä. Tätä on ihmisille saarnattava, että he oppisivat tuntemaan paimenensa.

Sitten on myös mieliin teroitettava Kristuksen esikuvaa: samoin kuin hän on meidän tähtemme kaiken tehnyt ja kärsinyt, meidänkin tulee samoin sanan tähden kaikkea mielellämme tehdä ja kärsiä. Näistä kahdesta asiasta on kristikunnassa saarnattava. Se, joka näitä kuulee ja ne käsittää, on Kristuksen lampaista, niin kuin hän itse sanoi: ”Minun lampaani kuulevat ääntäni”. Ne sitä vastoin, jotka eivät tahdo tätä oppia kuulla ja jotka eivät sitä lampaille saarnaa, eivät ole Kristuksen lampaista eivätkä oikeita paimenia, vaan parhaat heistä ovat palkkalaisia, toiset raatelevia susia. Sellaisia ei pidä kuulla, vaan paeta kuin itse perkelettä.

Meidän tulee siis oppia tarkoin kuulemaan ja tuntemaan hyvän paimenemme ääntä. Siten me tulemme myös hänet oikein tuntemaan, ja hänkin on meidät tunteva ja meitä rakastava. Kuinka voisikaan olla meille vihamielinen hän, joka on antanut henkensä meidän edestämme ja lahjoittaa meille iankaikkisen elämän, vapahtaen meidät kuolemasta, synnistä ja kaikesta onnettomuudesta? Sellaista ei kenenkään muun ääni meille puhu, ja sen tähden meidän tuleekin sitä ahkerammin kuulla hänen ääntänsä.

Silloin tunnetaan kristitty oikein, kun häntä ei arvostella ja katsota silmännäöltä, vaan sanan ja sen kuulemisen mukaan. Niinpä lampaankin elämä riippuu kuulemisesta; kun se lakkaa kuulemasta paimenensa ääntä, se

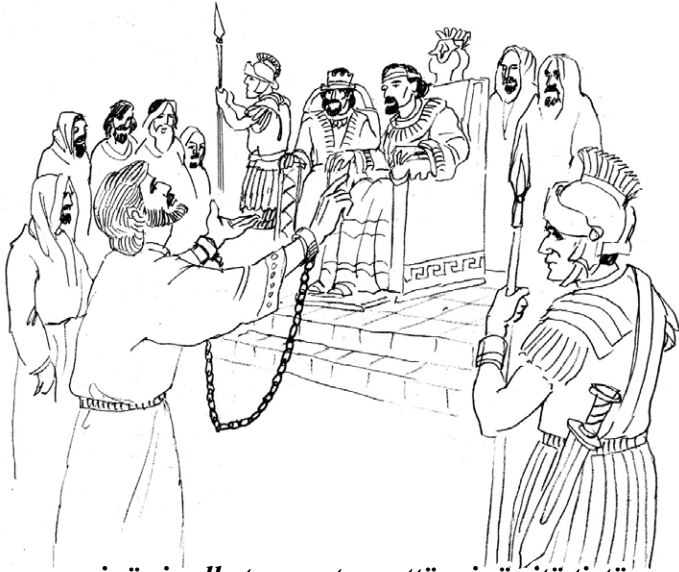
eksyy ja joutuu susien joukkoon. Vain paimenen ääni voi sen varjella. Niin kauan kuin se sitä kuulee, se on turvattuna, mutta kadotettuaan paimenensa äänen sillä ei ole mitään iloa eikä turvallisuutta, vaan sen täytyy kaikkialla olla arkana ja peloissansa. Samoin on kristitynkin: kun hän menettää sanan, häneltä on samalla turva poissa, mutta kun hän pysyy lujasti sanassa, hän näkee paimenensa Kristuksen ja kaiken, mitä Kristus on hänelle ansainnut ja luvannut, nimittäin syntien anteeksiantamuksen ja iankaikkisen elämän. Silloin hän elää varmassa, eheässä toivossa, syö ja juo, tekee työtä ja toimittaa, mitä hänen on säädetty, jopa kärsii kärsittävänsä ilolla. Hän näet kallistaa aina korvansa kuullaksensa hyvän paimenensa ääntä ja puhetta; hän tottuu päättämään tämän äänen ja kuulemisensa mukaan eikä tuntemisiinsa ja kokemuksiinsa perustaen. Sitä Kristus tarkoittaa sanoessaan: *”Minä tunnen omani, ja omani tuntevat minut, niin kuin Isä tuntee minut, ja minä tunnen Isän, ja minä panen henkeni lammasten edestä”*.

Näin jalon lohdutuksen Herra antaa verratessansa itseään hyvään paimeneen. Hän sanoo tuntevansa lampaansa, niin kuin Isä tuntee hänet, ja hän panee henkensä heidän edestänsä. Siitä tulee olla seurauksena, että mekin lampaitten tavoin oikein käyttäydymme hurskasta ja uskollista paimentamme kohtaan, toisin sanoen, että seuraamme yksin paimenemme ääntä. Hän, joka on antanut henkensä meidän edestämme, lohduttaa meitä. Tämä lohdutus meidän tulee uskolla omistaa, antautumatta syntiemme vuoksi epätoivoon, vaikka perkele ja oma syntinen lihamme mielellään tekisivätkin meidät arkamielisiksi ja epäileväisiksi. Vielä tämä vertaus opettaa meitä rakastamaan toinen toistamme, rakastamaan siten, että me annamme henkemme alttiiksi toistemme tähden. Mutta moniko kuulee tämän paimenen ääntä? Suurin osa kuuntelee perkeleen ääntä, seuraten häntä, kun hän kehottaa ahneuteen, uskottomuuteen, petoksiin, valheisiin ja muihin sellaisiin tekoihin, jotka kerrassaan kumoavat kristillisen rakkauden. Sellaisten ihmisten elämäkin osoittaa, etteivät he ole Kristuksen oikeita lampaita, koska he eivät kuule hänen ääntänsä, kun hän uskollisesti neuvoo olemaan kärsivällisenä vaivoissa, vahvana uskossa, palavana rakkaudessa ja varoittaa kuulemasta perkeleen ja oman lihamme ääntä, jotka viettelevät syntiin, ja näin joutumasta harhateille, jotka johtavat kadotukseen. Tällaista pahuutta karttakaamme ja olkaamme hurskaita, kuuliaisia lampaita, jotka tunnemme hyvän paimenemme, niin kuin hänkin tuntee meidät, toisin sanoen, rakastakaamme häntä, kuulkaamme ja seuratkaamme kernaasti hänen sanaansa ja tehkäämme, mitä hän käskee.

Martti Luther
– Hengellinen virvoittaja

Luota Raamattuun, sen joka sanaan!

Viidentenä sunnuntaina Pyhän Kolmiykseyden päivästä. Vapaa teksti.

Mutta sen minä sinulle tunnustan, että minä sitä tietä vaeltaen, jota he lahkoksi sanovat, niin palvelen isieni Jumalaa, että minä uskon kaiken, mitä on kirjoitettuna laissa ja profeetoissa.
(Apt. 24:14)

Apostoli Paavali oli joutunut maa-herra Feeliksin eteen syytettynä muun muassa lahkolaisuudesta. Syyttäjänä oli juutalaisten ylimäinen pappi. Hänellä oli mukanaan juutalaisten vanhimpia sekä asianajaja Tertullus. Syytteeseen lahkolaisuudesta Paavali vastasi tekstimme lauseella.

Välistä meitäkin moititaan lahkolaisiksi. Mitä sinä vastaisit siihen? Tekstimme on erinomainen

vastaus tilanteessa, jossa meidän on tarpeen tunnustaa uskomme.

1. Torju lahkolaisuus

Paavali sanoo vaeltavansa sitä tietä, jota ihmiset sanovat lahkoksi, mutta joka itse asiassa on se sama tie, jota hänen isänsä ovat vaeltaneet. Se on sama tie, jota Israelin pyhät patriarkat, Aabraham, Iisak ja Jaakob vaelsivat. Se on sama tie, jota kulkivat monet kuninkaat,

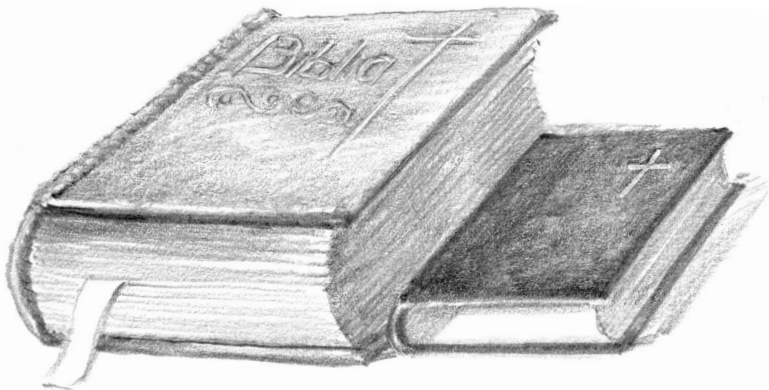
kuten Daavid. Sillä tiellä Paavali palvelee isiensä Jumalaa.

Sinäkin saat tunnustaa kulkevasi sitä tietä, mitä apostolit ja profeetat vaelsivat, samaa tietä, jolle luterilainen uskonpuhdistus meidät opasti ja jolla myös monet esi-istämme ovat kulkeneet. Emme halua olla emmekä ole jokin uusi kirkko, vaan olemme ikivanhaa apostolisprofeetallista Kirkkoa. Siihen Kirkkoon ja sen uskoon tosi luterilainen pitäytyy pysyessään luterilaisessa opissa.

Apostoli Paavali käyttää hyvin havainnollista ja paljon puhuvaa kuvaa sanoessaan vaeltavansa tietä, kun hän uskoo Raamatun mukaan. Kysymyksessä on tietty oppi, jota hän edustaa. Se ei ole teoreettinen ajatusrakennelma tai filosofia, vaan hyvin käytännöllinen asia. Se on tie. Sillä on tarkoin rajattu sisältönsä, suuntansa ja määränpäätänsä. Joko olet tällä tiellä tai et ole. Se ei ole jokin

harrastus, vaan sitä kuljetaan koko elämän ajan alkaen uskon saamisen lahjasta aina kuolemaan asti. Kysymyksessä on usko, sydämen turva, joka antaa suunnan, sisällön ja tarkoituksen koko elämälle. Paavali lausuukin heti perään: *"Pidän sen toivon Jumalaan, että on oleva ylösnousemus, jota nämä itsekin odottavat, sekä vanhurskasten että vääräin."* Merkitseehän sinullekin usko Kristukseen ja oikea luterilaisuus näin valtavaa asiaa?

Kun Paavali tunnustautui pyhiin isiin, hän ikään kuin sanoi: Jos pidätte minua lahkolaisena, silloin teette lahkolaisia myös isistänne. Toisin sanoen, jos pidätte todellista luterilaisuutta lahkona, silloin teette lahkolaisen myös uskonpuhdistaja Martti Lutherista ja lahkoon Suomen ev. lut. kirkosta silloin, kun se vielä pitäytyi luterilaiseen tunnustukseen ja opetti sen mukaan.

2. Pitäydy Raamattuun

Tekstissämme apostoli antaa yhden tärkeän tuntomerkin oikeasta uskosta. Hän sanoo: *"Minä uskon kaiken, mikä on kirjoitettuna lais- ja profeetoissa."* Juutalaiset jakoivat Vanhan testamentin kolmeen osaan: lakiin, profeettoihin ja psalmeihin. Lyhyiden vuoksi he käyttivät näistä Pyhistä Kirjoituksista nimitystä Laki ja profeetat tai vain Laki, joka varsinaisesti oli Mooseksen kirjojen yhteisnimitys.

Kun maaherra Feeliksin edessä ylimmäinen pappi syytti Paavalia, tämä tunnusti uskovansa kaiken, mikä Vanhassa testamentissa on kirjoitettu. Olisi ollut lahkolaisuutta uskoa siitä vain osa tai uskoa toisin. Mutta Paavali ei ollut lahkolainen, koska hän uskoi kaiken, mikä Raamatussa on kirjoitettu. Samalla tavalla sinäkin uskoessasi koko Raamattuun saat torjua syytökset lahkolaisuudesta.

Raamattu on yhtenäinen kokonaisuus. Turmeltuneella järkiparallamme tarkasteltuna se voi vaikuttaa hajanaiselta ja vaikeasti ymmärrettävältä, jopa ristiriitaiselta. Mutta raitis usko näkee sen toisessa valossa. Siinä on tuotu esiin se tie, jota Jumala haluaa meidän kulkevan. Se esittää tämän yhden uskon tien monin sanoin, kuvin ja esimerkein. Raamatun yhtenäisyyden takeena on se, että se on syntynyt yhden ja saman Pyhän Hengen vaikutuksesta. Pyhä

Henki taas on totuuden Henki, joka kirkastaa Kristusta ja jakaa meille hänen omastaan sanassa ja sakramenteissa.

Tämä seikka tekee Raamatun yhtenäiseksi ja samalla luotettavaksi. Jumala ei erehdy eikä voi valehdella. Psalmin kirjoittaja sanoo: *"Sinun sanasi on kokonansa totuus"* (Ps. 119:160). Sananlaskujen kirjassa Messias sanoo: *"Vanhurskaat ovat minun suuni sanat kaikki, ei ole niissä mitään petollista, ei väärää"* (Sananl. 8:8).

Voimme luottaa Raamatun joka sanaan samalla tavalla kuin luotamme Jumalaan. Luottaessamme Raamattuun luotamme näet Jumalan sanaan.

Mikä sitten on Raamatun pääsisältö ja tarkoitus? Mikä on se uskon tie, jolle se meitä vetää ja jolla se meitä kuljettaa. Apostoli Johannes lausuu sen näin: *"Nämä ovat kirjoitetut, että te uskoisitte, että Jeesus on Kristus, Jumalan Poika, ja että teillä uskon kautta olisi elämä hänen nimessänsä"* (Joh. 20:31).

*Siitamaja 2.9.2005, nuortenpäivillä
Markku Särelä – Saarnakirja 3*

Psalmi 1:

Vanhurskaan ja jumalattoman ero

On vanhurskaita ja jumalattomia. Kaikki ihmiset ovat syntisiä. Mutta on ihmisiä, jotka ovat Jumalan edessä vanhurskaita uskon kautta Jeesukseen Kristukseen ja jotka palvelevat Jumalaa. On myös sellaisia ihmisiä, jotka eivät halua tietää mitään Jeesuksesta Kristuksesta ja jotka halveksivat Jumalaa. Kristillisissä seurakunnissakin on kahdenlaisia ihmisiä. Matt. 13:47-50. *"Tulette kohta näkemään, mikä on ero vanhurskaan ja 'jumalattoman välillä, sen välillä, joka palvelee Jumalaa, ja sen, joka ei häntä palvele."* Mal. 3:18.

Oi vanhurskaan onnea! Mikä onkaan vanhurskaan onni, sen, *"joka ei vaella jumalattomien neuvossa"* eikä vaella jumalattomien mielen mukaan. Mikä onkaan sen onni, joka ei vaella niiden mukaan, joiden sydän on irti Jumalasta ja joita heidän sydämensä pahat himot hallitsevat! Mikä onkaan sen onni, joka ei astu syntisten teitä eikä kulje yhdessä jumalattomien kanssa synnin teitä *"eikä istu, missä pilkkaajat istuvat"* eikä yhdy jumalattomien pilkkaan!

Oi vanhurskaan onnea! Oi vanhurskaan onnea, sen, joka ei ole kuin jumalattomat, vaan jolla on

halu Jumalan lakiin ja joka puhuu siitä öin ja päivin, jolla on sydämen ilo autuuttavaan ja pyhittävään Jumalan sanaan. Hän kuulee, lukee ja oppii sitä mielellään. Se on hänellä mielessä yötä päivää. Hän ajattelee ja kysyy sitä kaikessa, mitä tekee, puhuu ja ajattelee, ja antaa sen lohduttaa itseään syntihädässä ja ohjata synnin himon vaivatessa!

Oi vanhurskaan onnea! Oi mikä autuaallinen olo onkaan vanhurskaalla. *"Hän on kuin puu, joka on istutettuna vesiojien luona, joka antaa hedelmänsä ajallaan ja jonka lehti ei lakastu."* Etelä-Intiassa oli mangopuu eräässä puutarhassa puron rannalla. Purossa ei ollut vettä kuumimpina kuukausina. Mutta puu oli työntänyt juurensa syvälle kosteaan maahan. Se tuotti hedelmiä syksyllä ja keväällä. Se oli aina vihreä. Samaan aikaan se tuotti kypsiä hedelmiä ja kukki. Niin on vanhurskas. Hän viheriöi aina, kukkoistaa aina ja on hedelmällinen ja tuore (Ps. 92:13-16). Se, mitä hän tekeekin, onnistuu hyvin.

Niin vanhurskas ajattelee. Niin hän laulaa iloiten. Ja hän onnistuu kaikessa, mitä tekee. 1 Tim. 4:8. Oi vanhurskaan onnea! Oi vanhurskaan autuasta onnea!

"Niin eivät ole jumalattomat, vaan he ovat kuin akanat, joita tuuli ajaa." Oli sadonkorjuuaika Etelä-Saksassa. Puintimiehet olivat tehneet työnsä. Puitu vilja pantiin pieneen koneeseen. Kone käynnistettiin. Ja jyvät virtasivat koneen etuosaan ja takaa poistuivat akanat. Akanoiden kaltaisia ovat jumalattomat.

"Sen tähden jumalattomat eivät kestä tuomiolla, eivätkä syntiset vanhurskasten seurakunnassa. Suurena sadonkorjuupäivänä, tuomio- ja erottelupäivänä jumalattomat eivät kestä. He eivät pysy vanhurskaitten autuaassa seurakunnassa." Matt. 3:12. Ps. 35:5. Sef. 2:1s.

"Sillä Herra tuntee vanhurskasten tien." Hän on siihen mieltynyt. Hän tunnustaa sen oikeaksi taivaan tieksi. *"Mutta jumalattomien tie hukkuu."* Jumalattomien tie päättyy. Se johtaa iankaikisen tuhon pohjattomaan syvyyteen.

Näetkö eron vanhurskaan ja jumalattoman välillä? Tämän eron Jumala asettaa sanassaan. Kuljethan sinä vanhurskasten tietä? Pane kätesi ristiin ja rukoile:

Kristuksen veri ja vanhurskaus
On kunniapukuni,
Siinä kestän Herran edessä
ja pääsen taivaan ilojuhlaan.
Aamen.

Carl Manthey-Zorn – Psalmit

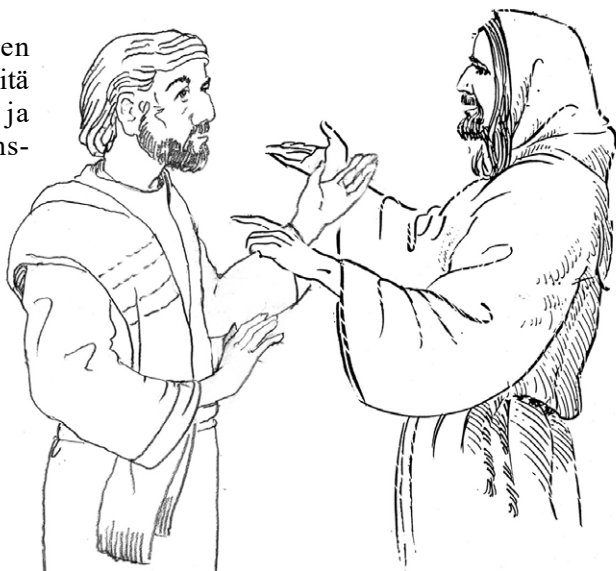
Jeesus kutsuu tykönsä syntisiä

Jeesus tapasi maallisen vaelluksensa aikana mitä erilaisimpia ihmisiä ja keskusteli heidän kanssaan. Jeesuksen ei tarvinnut kauan puhella heidän kanssaan, kun kävi ilmi, että eräässä suhteessa ihmisiä oli vain kahdenlaisia. Oli vanhurskaita ja syntisiä.

Vanhurskaat luulivat pelastuvansa ilman Jeesusta ja mielenmuutosta.

He eivät kelvanneet Jeesukselle. Todellisuudessa he eivät olleet vanhurskaita, he vain itse pitivät itseään sellaisina.

Nytkin Jeesus katselee ihmisten sydämiin ja näkee paljon sellaisia, joilla ei ole tarvetta mielenmuutokseen. Hän on murheellinen heidän tähtensä. Omavanhurskaitten joukossa on yhteiskunnallisesti sekä kunniallisia että kunniaattomia, ulkonaisesti sekä siistintapaisia että hillittömiä. Heidän omassatunnossaan saattaa olla pelkoa ja ahdistusta, mutta he eivät halua tunnustaa ansainneensa iankaikkista kadotusta eivätkä he myönnä, että heidän tulisi kääntyä. Tällaisille Jeesus sanoo: *"Jos te olisitte sokeat,*

ei teillä olisi syntiä; mutta nyt te sanotte: 'Me näemme'; sen tähden teidän syntinne pysyy."

Syntiset olivat sen sijaan itsensä täysin epätoivoisia. Jumalan laki oli tullut elävänä heidän omalletunnonleen. He eivät voineet puolustautua Jumalan edessä.

Tällaisia ihmisiä on nykyaikainakin. Heidän elämänsä on kulkenut ulkonaisesti samoin kuin omavanhurskaitten. Toiset ovat selvinneet pienemmillä kolhuilla kuin toiset. Toiset ovat taasen kolonneet kaikki lankeemuksen rotkot. Mutta erotuksena omavanhurskaista heillä on synnintunto ja kääntymyksen tarve. Heidän sydämissään evankeliumi osoittautuu Jumalan pelasta-

vaksi voimaksi. Sanoma siitä, että Jumala on jo antanut heille anteeksi heidän syntinsä Poikansa sovituksen tähden, on mieluista kuultavaa sellaiselle sydämelle.

Tunnetko sinä itsesi sellaiseksi? Muista: Jeesus on tullut etsimään sitä, mikä on kadonnut. Hän on ottanut sinun syntisi päällensä ja kärsinyt niistä sen rangaistuksen, joka sinun olisi tullut kärsiä. Hän on sinun sijaiskärsijäsi. Syntisi

ovat sovitetut. Ne ovat anteeksi-annetut Jeesuksen nimessä. Hänen verensä on runsaasti vuotanut maksuksi niistä. Tartu kiinni vain rohkeasti tähän armoon. Vaikka syntisi näyttäisivät kuinka suurilta tahansa, muista: Jeesus on syntejäsi suurempi. Hän on jo ne voittanut. Sinä saat ne anteeksi armosta, Jumalan sulana lahjana. Turvaa vain Jeesukseen ja sinä pelastut.

Markku Särelä
– Sana on elämän lähde

Anteeksiianto / Rakkautesi voima

Outi Lappalainen ja Anna-Pauliina Puolimatka

Outi Lappalainen

Hm A Hm F#sus F#

Jos-kus tun-tuu vai-ke-al-ta an-taa an-teek-si,

5 Hm A Hm F#sus F#

kun on jo-ku toi-nen teh-nyt ko-vin kur-jas-ti.

9 G A Em/C# D

An-na, Jee-sus, it-se mail-le syn-nit an-teek-si.

13 Em Hm 1. F#sus F#

An-na voi-maa ra-kas-taa ja an-taa an-teek-si.

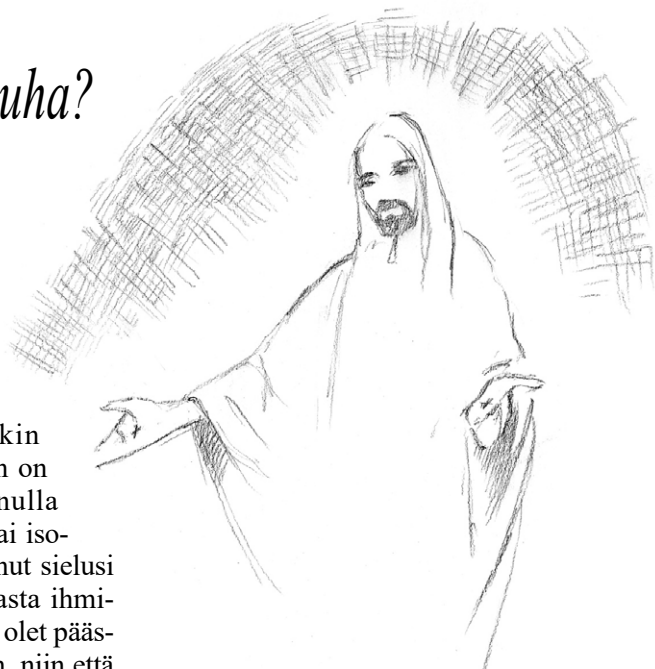
17 2. F#sus Hm

an-taa an-teek-si.

Onko sinulla omantunnon rauha?

Jumalattomilla ei ole rauhaa, sanoo HERRA.

(Jes. 48:22)

Varmaan sinulla on jokin mielikuva siitä, millainen on oikea kristitty. Ehkä sinulla on ollut uskova isä, äiti tai isovanhempi, joka on painanut sielusi syvimpään kuvan uskovasta ihmisestä. Tai ehkäpä sinä itse olet päässyt sisälle Jumalan sanaan, niin että voit siltä pohjalta muodostaa kuvan uskovasta.

Nyt en kuitenkaan kysy sinulta, millainen on uskova, vaan kääntäisin asian sinua lähemmäksi ja kysyisin, oletko sinä uskova? Onko sinulla rauha Jumalan kanssa? Oletko saanut rauhan omaantuntoosi? Vai soveltuuko sinuun se, mitä tekstimme sanoo: *”Jumalattomilla ei ole rauhaa, sanoo Herra.”*

Haluamme tänään asettua Jumalan kasvojen eteen ja etsiä vastauksia totuudessa näihin kysymyksiin.

Kristillisessä uskossa on kysymys rauhasta Jumalan kanssa. Luterilaisissa tunnustuskirjoissa puhutaan paljon siitä, millainen oppi antaa rauhan ja millainen ei.

Tämä rauha on tietoisuutta siitä, että synnit ovat sekä sovitetut että anteeksiannetut Jumalan edessä. Se on luottamusta siihen, että Kristus on lepyttänyt Jumalan vihan. Se on sen uskomista, ettei Jumala ole meille vihainen, vaan että hän on anteeksiantanut ja että mekin saamme tulla Kristuksen kautta hänen tykönsä. Sen uskominen tuo rauhan omaantuntoon. Samalla omistamme itsellemme lupauksen iankaikkisesta elämästä. Uskomme, ettemme joudu tuomittaviksi kadotukseen viimeisenä päivänä. Apostoli Johannes kirjoittaa: *”Me saatamme hänen edessään rauhoittaa sydämemme sillä, että jos sydämemme syyttää*

meitä, niin Jumala on suurempi kuin meidän sydämemme ja tietää kaikki” (1 Joh. 3:19–20). Tällaisen uskalluksen Jumala haluaa lahjoittaa meille kaikille.

Tarvitsetko sinä sydämeesi rauhan?

Ennen kuin menemme asiaan lähemmin Jumalan sanan nojalla, haluamme pysähtyä tutkimaan sydämemme tilaa? Onko se levoton ja rauhaton? Ovatko asiasi kunnossa Jumalan kanssa? Jos nyt kuolisit, miten sinun kävisi? Joutuisitko iankaikkiseen kadotukseen vai voitko sanoa, että pääset iankaikkiseen autuuteen? Vai sanotko ehkä, ettei tämä asia sinua kiinnosta.

Jos kuljet kadotuksen tietä, sinulla ei ole rauhaa. Silloin sinun on hyvä kuulla Jumalan sanaa saadaksesi rauhan. Jumala puhuu sinulle sanassaan ja haluaa kirkastaa sinulle armonsa Kristuksessa. Hän haluaa vetää sinut tykönsä. Niin toteutuu Herran sana: *”Minä olen suostunut niiden etsittäväksi, jotka eivät minua kysyneet, niiden löydettäväksi, jotka eivät minua etsineet”* (Jes. 65:1). Psalmista sanoo: *”Tahdon kuulla, mitä Jumala, Herra, puhuu: hän puhuu rauhaa kansalleen, pyhilleen.”* (Ps. 85:9).

Mutta entä jos olet välinpitämätön? Entä jos on niin, ettei omatuntonsi nuhtelee sinua sen kummemmin? Ehkä tosin olet jonkin verran levoton ja rauhaton, mutta hengelliset kysymykset eivät sinua kosketa.

Miten on silloin laitasi? Olet hyvin vaarallisessa tilassa. Et tunne tilaasi Jumalan edessä. Se sinun tulee oppia tuntemaan.

Mutta miten vaikeata meidän onkaan nöyrytyä ja tunnustaa, että olemme tehneet syntiä ja että olemme sen tähden ansainneet Jumalan vihan. Ehkä vielä taivumme myöntämään, ettei kukaan ole täydellinen ja että jokainen on rikkonut Jumalaa vastaan. Mutta myöntää se, että olemme ansainneet Jumalan vihan, se ottaa jo koviille. Haluamme pitää kiinni viimeiseen saakka siitä, ettemme kuitenkaan ole niin suuria syntisiä, että Jumala hylkäisi meidät syntiemme tähden. Sen tähden Jumala kouluttaa meitä. Hän antaa elämäämme vaikeuksia, joilla hän kasvattaa ja nöyryyttää meitä tunnustamaan: Jumala on oikeassa, mutta me olemme väärässä.

Raamatusta saamme lukea, mitä Jumala meiltä vaatii ja millaisia meidän pitää olla. Näemme, että olemme todella suuria syntisiä. Sydämemme on läpikotaisin turmeltunut. Raamattu sanoo meistä kaikista: *”Kaikki ovat poikenneet pois, kaikki ovat tyynni kelvottomiksi käyneet, ei ole yhden yhtäkään, joka tekee sitä, mikä hyvää on.”* Jumalan edessä tarvitaan paljon suurempi, parempi ja puhtaampi vanhurskaus kuin yhteiskunnallinen kansalaiskunto.

Tekstimme sanoo: *”Jumalattomilla ei ole rauhaa, sanoo Herra.”*

Jumalaton on vanhurskaan vasta-kohta. Hän on sellainen ihminen, joka hylkää Jumalansa ja hänen sanansa ja vaeltaa oman tahtonsa ja mielensä mukaan. Hänellä ei ole rauhaa. Vanhan testamentin sana *"rauha"* on meille vierasperäisenäkin tuttu. Hepreaksi se kuuluu *"shalom"*. Sitä käytetään tervehdyksenäkin. Sana *"shalom"* ei merkitse vain rauhaa, vaan myös eheyttä, terveyttä, täydellisyyttä, hyvinvointia, onnea ja autuutta. Niinpä tekstimme sana: *"Jumalattomilla ei ole rauhaa"*, merkitsee sitä, että jumalaton ihminen on omassatunnossaan rauhaton, levoton, onneton, rikkiäinen ja että häneltä puuttuu sisäinen tasapaino. Hänen tilansa on kurja. Häneltä puuttuu todellinen onni ja autuus. Eikä hänellä, jos hän pysyy epäuskossaan, tule olemaan onnea myöskään iankaikkisuudessa. Hän kulkee kohti iäistä kadotusta. Hän on syöksymässä turmioon, josta ei ole paluuta.

Näistä asioista on kirjoitettu Raamattuun, koska nyt on vielä armon aika. Nyt vielä julistetaan evankeliumia. Nyt vielä meitä kutsutaan Jumalamme luo. Jumalan sana tuo meille pelastuksen. Iankaikkinen kadotus ei ole vielä alkanut, vaan nyt on armon aika. Jumala tahtoo meidän pysähtyvän etsimään rauhaa ja löytävän sen. Jumalan sanasta kirkastuu sydämelleme, kuinka saamme rauhan Jumalan kanssa.

Moni ajattelee: On vaikeata olla

erilainen. Enemmistö ei välitä uskonasioista. Entä jos alan uskoa, mitä silloin sanovat kotiväki, työtoverit, ystävät ja niin edelleen. Mutta Jeesus sanoo: *"Joka häpeää minua, sitä minäkin olen häpeävä, kun tullen pyhien enkeliäni kanssa kirkkautessa."* Kenelle tuotat tappiota sillä, ettet halua uskoa? Itsellesi silloin teet pahaa.

Nyt on armon aika. Se kannattaa käyttää hyväksi.

On toisia, jotka kysyvät: Saanko uskoa Jumalan armoon? Onko Jumala tällaiselle ihmiselle armollinen, antaako hän minulle rauhansa? Kun tätä kysyt, katso Jeesukseen! Hän on meidän rauhamme. Katso häneen! Hän ei hävennyt sinua, vaan otti sinulta syntisi päällensä ja kärsi niiden tähden.

Ajatelkaamme, miten suureen häpeään Vapahtajamme tuli. Ei hän tosin tehnyt mitään pahaa. Etkä sinäkään tekisi mitään pahaa siinä, että tunnustaisit Jeesuksen nimeä. Mutta ajattele, mitä Jeesus tunnusti. Hän tunnusti sinun syntisi niin omiksensa, että hän kärsi niiden tähden. Hän ei hävennyt sinua, vaan hän oli valmis olemaan tuomittu rikolliseksi, valmis ristin häpeälliseen kuolemaan sinun tähtesi. Hänellä oli tässä ainoana vaikuttimena rakkaus ja ainoana päämääränä se, että sinä ja me kaikki pelastuisimme ja että Jumala saisi sitä kautta kunnian. Hän on siis nähnyt sinun edestäsi

suuren vaivan. Nyt sinä saat katsoa häneen, kun etsit sydämellesi rauhaa.

Kun kysyt, mitä sinun pitää tehdä, että pelastuisit, niin Jeesus sanoo: minä olen sinun pelastuksesi, minä olen jo tehnyt kaiken sinun edestäsi, se on täytetty. *"Kaikki on valmista, tulkaa häihin"*, näinhän Jumalan sana meitä kutsuu. Sellaisena kuin olet, saat uskoa Jeesukseen. Saat uskoa, että hän on jo maksanut syntivelkasi, sinut armahtanut ja että hän on antanut sinulle kaikki sinun syntisi anteeksi. Pidä vaari siitä, että omistat uskolla anteeksi-antamuksen. Pysy sen osallisuudessa. Hae omalletunnollesi uskossa täysi varmuus ja rauha Kristuksen sovitusyöstä.

Jos sinulla on tässä asiassa kysymyksiä, jotka sinua vaivaavat, tutki Raamattua. Lue sitä. Ota selvää. Tai kysy toisilta, kysy pastorilta, kysy uskonveljiltä tai -sisarilta, mutta älä jää omassatunnossasi rauhattomaan tilaan. Hae apua. Ja tiedä, että apu löytyy. Rippi on oivallinen keino. Saat jo nyt uskoa armoon. Jo nyt sellaisena kuin olet, saat uskoa, että Kristus on sinun syntiesi sovitus. Jumala on antanut meille armonsa. Hän on antanut meille rauhansa. Näin pääsemme kantamasta oman tunnon taakkaa.

Välistä ihminen kuitenkin menettää rauhansa, jos kiusaaja saa hänet lankeamaan. Se voi johtua myös oman tunnon herkistymisestä ja

syytöksistä Jumalan lain edessä. Jos evankeliumi ei ole silloin käsillä, lain syytökset jäävät päälle ja rauha menee. Sen tähden meidän on hyvä muistaa, että rauha voidaan tavoittaa uudestaan. Se on Jumalan sanassa, evankeliumissa läsnä. Se on läsnä ripissä ja synninpäästössä sekä pyhässä ehtoollisessa. Uskolla saamme sen omistaa. Eikä se kuitenkaan ole missään etäällä, vaan nytkin tätä kuunnellesi ja lukiessasi saat turvautua Kristuksen armoon ja uskoa. Kun uskot, Jumalan rauha astuu sydämeesi.

Kun Kristus nousi kuolleista, hän aivan ensi sanoikseen tervehti pelokkaita opetuslapsiaan sanomalla: *"Rauha teille!"* Se on hänen viestinsä sinullekin.

Uskon tiellä meillä on myös uskonveljiä ja -sisaria. He kulkevat samaa tietä ja heillä on ollut samantaisia kokemuksia ja kysymyksiä kuin sinulla. He voivat auttaa ja tukea sinua. Saat rauhoittaa jatkuvasti omantuntosi armolla. Jumalan sana tuo, antaa ja lahjoittaa meille armon.

Kun olet tullut tuntemaan Jumalan ihmeellisen armon, hänen äärettömän suuren rakkautensa sinua kohtaan, alat ymmärtää myös toisia uskon tiellä kulkijoita. Ymmärrät, että hekin tarvitsevat rohkaisua, lohdutusta ja voimaa kulkea uskon tiellä. Tarvitsemme ystäviä, jotka kulkevat samaa uskon tietä. Tarvitsemme seurakuntaa, jossa Jumalan sana saarnataan puhtaasti

ja sakramentit jaetaan oikein. Se tulee meille tärkeäksi, jos käsitämme uskonelämämme riippuvan niistä. Jos olet langennut ja tullut lankeemukseksi havaitsemaan, niin myös tiedät ja tunnet, miten kovia kiusaukset voivat olla kristityillä täällä maailmassa. Ei ole ollenkaan niin helppoa seistä pystyssä. Kiusaajan juonet ovat kavalat. Mutta jos olet palannut lankeemukseksi teiltä, niin ymmärrät toistenkin heikkoutta. Silloin sinulla on halu toimia niin, että tuet ja vahvistat veljiä ja sisaria.

Me kaikki tarvitsemme seurakuntaa, jossa Jumalan armosana kaikuu ja jossa me tuemme ja vahvistamme toisiamme. Tarvitsemme seurakuntaa, jossa meille julistetaan Jumalan iankaikkista rauhan liittoa, sen kirkasta evankeliumia, jossa saamme rauhan omalletunnollemme ja jossa vahvistamme toisiamme tällä uskon tiellä. Meille ei ole apua sellaisesta seurakunnasta, johon soveltuu sana: ”Jumalattomilla ei ole rauhaa.”

Markku Särelä
– Saarnakirja 3, lyh.

Evankeliumin julistamisesta ja levittämisestä

2462. Samoin kuin aurinko valaisee säteillään koko maanpiirin, niin kaikki ihmiset kootaan sanan alle. Vaikka kaikki eivät usko sanaa, niin se julistetaan sekä jumalattomille että jumalisille. Näille se on Jumalan voima pelastukseksi, noille tuomio.

W2 VI, 1472.

2463. Jerusalemin tulee olemaan pelastuksen julistamisen lähtöpaikka. Siellä ensiksi julistetaan evankeliumia autuudeksi, mutta se ei pysähdy sinne. Se onnistuu pääsemään myös pakanoille, ja sitä saarnataan kaikkialla maailmassa. Silloin ei ole eroa paikan eikä henkilön välillä.

W2 VI, 1465.

2464. Tästä syystä evankeliumi kulkee sillä tavalla, että piinatut omattunnot janoavat tätä oppia, jonka varaan he voivat jättäytyä luottavaisesti ja varmasti, kuten on meidän käynyt, kun paavin hirmuvalta ahdisti meitä ja kun omattuntomme alituisesti raskaassa vaivannäössämme ja työssämme tuotti meille tuskaa. Sillä evankeliumi on elämän ja vanhurskauden sana. Kun sen siis tulee kantaa hedelmää, sillä täytyy olla asiaan kuuluva työpaja, jossa sanottuja asioita voidaan harjoittaa ja jossa olisi syntiä ja kuolemaa.

W2 VI, 780s.

2465. Evankeliumi levitetään maailmaan sen äärimmäisille rajoille asti, vaikka kaikki ruhtinaat ja kuninkaat asettuisivat Kristuksen evankeliumia vastaan.

W2 VI, 325.

2466. Missä on jokin Jumala, jonka sana on kaikunut niin kauaksi maailmaan ja otettu vastaan ja josta on pidetty kiinni niin lujasti, vaikka kuninkaat ja ruhtinaat ovat asettuneet taukoa pitämättä sitä vastustamaan, kuin on Kristus ja hänen evankeliuminsa?

W2 V, 1149.

2467. Teko ja kokemus opettavat, että Kristuksen valtakunta, joka alkoi Siionissa eli Jerusalemissa, on levinnyt maailmaan ja tämä kuningas, joka on syntynyt Juudan kansasta, on otettu kaikkialla vastaan evankeliumin sanan kautta, apostolien sanan kautta, joka on kiirinyt kaikkeen maailmaan ja kiirii yhä, kuten Ps. 19:5 sanotaan: *"Niiden mittanuora ulottuu yli kaiken maan ja niiden sanat maanpiirin ääriin."* Se, että Jumala näin vahvistaa tämän valtikkan eli saarnaviran niin, että sydämet temmataan niiden sokeudesta ja perkeleen vallasta ja tuodaan oikeaan tunnustukseen ja kuuliaisuuteen Jumalaa kohtaan, niin että heistä tulee oikeamielisiä, hurskaita, pyhiä ja autuaita. Sitä eivät aikaisemmin voineet saada aikaan Mooseksen laki eikä mikään muukaan oppi.

W2 V, 969.

2468. Evankeliumi ei halua tulla ainoastaan kirjoitetuksi, vaan pikemminkin äänellisesti saarnatuksi. Niin se pääsee suosioon, kulkee ja elää kansassa.

W2 V, 692.

2469. Rakas evankeliumi ei ole vain porvareiden, talonpoikien ja köyhien mökkejä varten, vaan myös ruhtinaiden hoveja ja saleja varten. Se tunkeutuukin osaan ruhtinaiden sydämiä.

W X, 519.

2470. Aina on olemassa ihmisiä, jotka ottavat evankeliumin vastaan ilolla ja saavat sen kautta hengellisiä lahjoja. Vaikka joitakuita, jopa monia, surmataan, kristittyjen joukko ei siitä pienene. Jos näet Kristuksen viholliset surmaavatkin jonkun, Jumala luo kymmenen hänen tilalleen.

W2 V, 361.

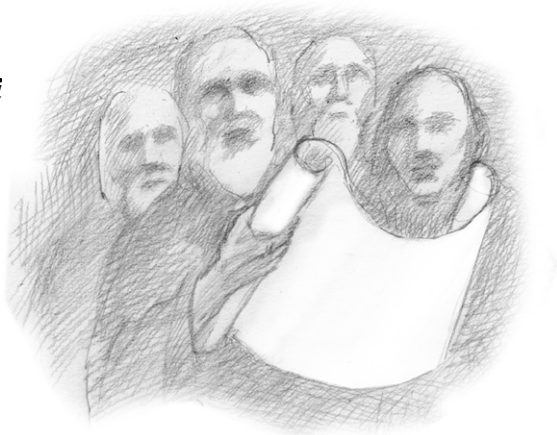
2471. Kirkko on koottu yhteen yksinomaan sanalla eikä ulkonaisella voimalla tai miekalla, niin kuin emme nytkään pakota ketään väkisin evankeliumin tuntemiseen, ja silti sana vangitsee ihmisiä ja kokoaa heitä yhteen ja samaan oppiin ja yhdenlaiseen uskoon, niin monia kuin heitä on, jotka haluavat tulla jumaliseksi ja Kristuksen kirkon jäseniksi.

W2 II, 1977.

Alkuseurakunta

1 Moos. 4:25–5:32

***Aadam yhtyi taas vaimoonsa,
ja tämä synnytti pojan ja antoi
hänelle nimen Seet, sanoen:
"Jumala on suonut minulle
toisen pojan Aabelin sijaan,
koska Kain hänet tappoi."
Myös Seetille syntyi poika,
ja hän antoi hänelle nimen
Enos. Siihen aikaan alettiin
saarnata HERRAN nimestä.
(4:25–26)***

Raamattu ei kerro enää tästä Jumalasta vieraantuneesta suvusta sen jälkeen, kun se kertoi Kainin murhasta ja muusta Kainin historiasta ja hänen jälkeläisistään niin, kuin se oli Pyhän Hengen mieleen.

Nyt kerrotaan, että Eeva synnytti Aabelin kuoleman jälkeen jälleen pojan ja antoi sille nimen Seet. Seet on korvaus. Sillä hän sanoi: Jumala on antanut minulle toisen pojan Aabelin sijaan, jonka Kain tappoi. Eeva näki, että tämä hänen poikansa oli jumalaapelkäävä, kuten Aabel oli ollut. Siksi hän sanoi häntä Seetiksi, siis korvaukseksi, korvaukseksi Aabelin sijaan. Seetillekin syntyi hänen sisarestaan poika, ja hän antoi hänelle

nimen Enos. Se on yksinkertaisesti ihminen, heikko, lankeileva ihminen. Näin Seet kutsui poikaansa suuressa nöyryydessä.

Sinä aikana, josta nyt puhumme, kun Enos, Aadamin pojanpoika seisoi keskellä suurta joukkoa setiä ja tätejä, serkkuja, toki myös veljiä — silloin mitä? Haluamme tässä kääntää heprean tekstin mitä tarkimmin. *"Siihen aikaan alettiin saarnata Herran nimestä"* (näin Luther, STLK). Silloin alettiin käyttää Herran nimeä julkiseen saarnaan. Luther kääntää tämän täysin oikein. Mikä on Herran nimi? Herran nimi on Herra itse kaikessa, minkä kautta hän on ilmoittanut itsensä. (2 Moos. 3:13–

15; Ps. 48:11; Jes. 63:16). Alettiin saarnata siitä, että Herra oli luonut maailman ja kuinka hän oli sen luonut, sitä, kuinka Herra oli luonut ihmisen omaksi kuvakseen, kuinka ihmiset olivat langenneet syntiin, kurjuuteen ja kuolemaan sekä perkeleen valtaan. Tätä alettiin opettaa, saarnata julkisesti, kun siihen asti se oli ollut vain hiljainen usko ja hurskaitten puhetta kodeissa. Nyt tämän uskon ympärille kokoontui ”*yksi, pyhä, kristillinen seurakunta, pyhien yhteys*”. Tämä saarna tuotiin nyt niille, jotka menivät harhaan ja jättivät uskovien kokoontumisen, kuten niin aina joillakin on tapana. (Hepr. 10:25). Tämä saarna olisi mieluusti viety myös kokonaan Jumalasta vieraantuneille kainilaisille. Mutta nämä asuivat kaukana Herran kasvoista Noodin maassa eivätkä piittaneet Jumalan sanan saarnasta, vaan uhmasivat sitä ja jäivät epätoivoonsa vastoin Herraa ja hänen sanaansa (1 Moos. 4:10–14).

Tästä johdannosta näemme, että heti alusta saakka maan päällä on ollut elävän Jumalan seurakunta, autuaaksi tekevän totuuden pylväs ja perustus (1 Tim. 3:5), joka myös oli ”*jaloissa kenkinä rauhan evankeliumille*” (Ef. 6:15), koska sillä oli uskon Henki, kuten on kirjoitettu: ”*Minä uskon, sen tähden minä puhun.*” (2 Kor. 4:13; Ps. 116:10). Tämän johdannon

jälkeen Raamattu antaa nyt Jumalan seurakunnan patriarkkojen sukuluettelon 1500 vuoden ajalta. Nämä seurakunnan patriarkat, esi-isät, päälliköt, johtajat, joiden horjumattoman todistuksen kautta luvatusa vaimon Siemenestä olivat perustuksena, jolle Jumalan seurakunta rakennettiin, sinä perustuksena, jossa Jeesus Kristus on kulmakivenä, kuten myöhemmin apostolit ja profeetat ilmoittivat. (Ef. 2:20). Tulemme näkemään, että Jumalan vahva perustus kestää ja että siinä on tämä sinetti: Herra tuntee omansa, ja: ”*Luopukoon vääryydestä jokainen, joka Herran nimeä mainitsee.*” (2 Tim. 2:19). Tämä tahtoo sanoa: Yllä mainittujen patriarkkojen Jumalan perustama seurakunta maan päällä oli jatkuva, ainainen, keskeytymätön, ilman väliin putoavia aukkoja ensimmäiset 1500 vuotta, kuten Jumala myöhemmin antoi, antaa nyt ja tulee antamaan sellaisia johtajia seurakunnalleen kaikkina aikoina päivien loppuun saakka. (Joh. 5:46). Tämä on totta, vaikka tämä seurakunta olisi kuinka pieni tahansa.

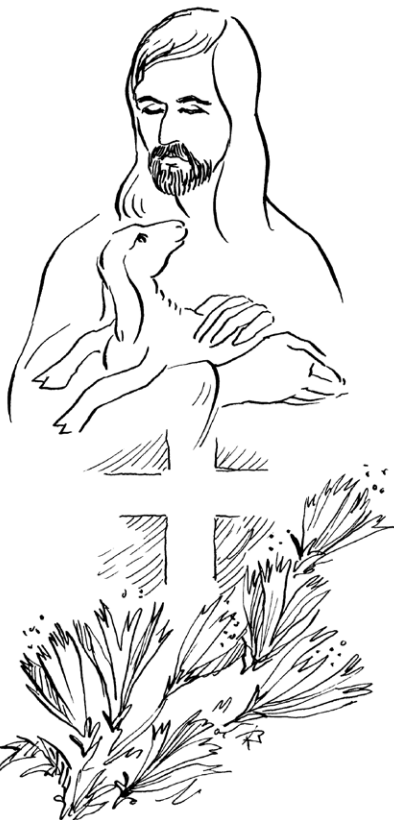
C. Manthey-Zorn –
Koko kristillinen oppi
1 Moos. 1–5:ssä,
ote luvusta 22

Armovalinta

1 Kor. 1:27–28:

”Mikä on hulluutta maailmalle, sen Jumala valitsi saattaakseen viisaat häpeään, ja sen, mikä on heikkoa maailmassa, Jumala valitsi saattaakseen häpeään sen, mikä on vaikutusvaltaista, ja sen, mikä maailmassa on halpasukuista ja halveksittua, Jumala valitsi sen, joka ei ole mitään, tehdäkseen mitättömäksi sen, joka jotakin on.”

Tosin useat ovat olleet sitä mieltä, ettei tavalliselle kristikansalle pitäisi saarnata salaperäisestä armovalinnasta. Se olisi tarkoitettu vain oppineille opiksi. Mutta tämä on suuri erehdys. Sillä *”koko Raamattu on Jumalan Hengen vaikutuksesta syntynyt ja hyödyllinen opetuksesi, nuhteeksi, ojennukseksi ja kasvatukseksi vanhurskaudessa”*. (2 Tim. 3:16) Niin ei myöskään oppi armovalinnasta voi olla koskaan vahingollinen, kun se esitetään oikein, vaan sen täytyy olla ennemminkin aivan hyödyllinen. Pyhä Raamattu ei näet koskettele tätä oppia vain harvoin siellä täällä eikä vaikeasti käsitettävin sanoin, vaan se kä-

sittelee sitä monissa kohdissa ja nimenomaan sekä selvästi että perusteellisesti.

Mitä ensiksikin Kristukseen tulee, hän viittaa armovalintaan eri tilanteissa. Hän päättää kaksi erilaista vertausta ilmoittaakseen sen sisällön lyhyesti varoituksen sanoilla: *”Sillä monet ovat kutsutut, mutta harvat valitut.”* Toinen vertaus on viinitarhan työnte-kijöistä (Matt. 20:16) ja toinen kuninkaan pojan häistä. (Matt.

22:14) Edelleen, kun Kristus halusi lohduttaa opetuslapsiaan, hän sanoi heille: *"Jos te maailmasta olisitte, maailma omaansa rakastaisi. Mutta koska ette ole maailmasta, vaan minä olen valinnut teidät maailmasta, sen tähden maailma teitä vihaa."* (Joh. 15:19) Kun Kristus halusi terveellisesti nöyryyttää hänen niin korkeaan asemaan asettamiaan opetuslapsia ja hävittää heidän sydämistään ja suustaan jokaisen itsekorostuksen ja omakehun, hän lausui heille: *"Te ette valinneet minua, vaan minä valitsin teidät."* (Joh. 15:16) Kun Kristus halusi vahvistaa opetuslapsiaan viimeisen ajan suurta eksytyksen vaaraa vastaan, hän sanoi heille: *"Sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, niin että eksyttävät, jos se olisi mahdollista, valitutkin."* (Matt. 24:24) Hän vakuuttaa tällä, että se on mahdotonta. Kun Kristus halusi täyttää opetuslapsensa rohkeudella sen jälkeen, kun hän oli ennustanut tulevan viimeisen ajan suurten ahdistusten, hän sanoi: *"Ellei Herra lyhentäisi niitä päiviä, mikään liha ei pelastuisi, mutta valittujen tähden, jotka hän on valinnut, hän on lyhentänyt ne päivät."* (Mark. 13:20) Kun Kristus halusi uskoville seuraajilleen terävöittää heidän rukoustensa tulemistä varmasti kuulluiksi, hän sanoi: Eikö Jumala toimittaisi oi-

keutta valituilleen, jotka huutavat häntä avuksi yötä päivää?" (Luuk. 18:7) Kun Kristus halusi valmistaa opetuslapsiaan kavaltaajansa, heidän apostolitoverinsa, Juudas Iskariotin, lankeemukseen, jotta he eivät pahentuisi tästä apostolin hirvittävästä lankeemuksesta, hän sanoi heille: "En sano tätä teistä kaikista. Minä tiedän, ketkä olen valinnut." (Joh. 13:18) Kun Kristus halusi vielä vahvistaa uskoviaan siinä toivossa, että he kaikki tulevat käymään sisälle iankaikkiseen elämään viimeisenä päivänä, hän lausui heille: "Hän lähettää enkelinsä ja kokoaa valittunsa neljältä ilmansuunnalta, maan äärestä aina taivaan ääreen." (Mark. 13:27)

Mitä toiseksi tulee pyhiin apostoleihin, he seurasivat opissa armovalinnasta Pyhän Hengen valaisemina ja hänen ohjauksessaan aivan kokonaan Kristuksen jalanjälkiä. Niinpä esimerkiksi Paavali varoittaa tekstissämme itsensä korottamisesta korinttolaisia, joilla oli runsaasti tietoa ja muita lahjoja, viittaamalla Jumalan valintaan. Tessalonikalaisille sama apostoli kirjoittaa ensimmäisessä heille osoittamassaan kirjeessä lohduttaakseen heitä heidän ahdistuksessaan: *"Tiedämme, Jumalan rakastamat veljet, teidän valitsemisenne."* (1 Tess. 1:4) Toisessa kirjeessään heille hän lisää tähän muistuttaen: *"Mutta me olemme*

velvollisia aina kiittämään Jumalaa teidän tähtenne, veljet, te Herran rakastetut, sen tähden että Jumala alusta alkaen valitsi teidät pelastukseen Hengen pyhityksessä ja uskossa totuuteen.” (2 Tess. 2:13) Samalla tavalla hän rohkaisee kolossalaisia: ”Pukeutukaa siis te, jotka olette Jumalan valittuja, pyhiä ja rakkaita, sydämelliseen armahtavaisuuteen” jne. (Kol. 3:12) Apostoli Pietari sanoo kaikkia uskovia kristittyjä yhteisesti ”valituksi suvuksi” vahvistaakseen heitä uskossa (1 Piet. 2:9) ja tervehtii hajalla asuvia uskovia ”valittuina muukalaisina”, joille hän kirjoittaa. (1 Piet. 1:1) Jaakob varoittaa rikkaita ylpeydestä: ”Eikö Jumala ole valinnut tämän maailman köyhiä olemaan rikkaita uskossa ja valtakunnan

perillisiä?” (Jaak. 2:5) Nämä vähäiset esimerkit riittänevät.

Kultaisena lankana kulkee oppi armovalinnasta läpi koko Pyhän Raamatun. Sekä Kristus että pyhät apostolit käyttävät tätä oppia milloin uskon vahvistamiseksi, milloin toivon virkistämiseksi, milloin lohdutukseksi, milloin rohkaisuksi, milloin nöyryyttämiseksi, milloin innostaakseen rukoukseen lujassa uskossa, milloin varoittaakseen epäuskosta ja varjellakseen epäuskosta, synnistä ja lankeemuksesta. Miten hyödyllinen ja terveellinen tämän opin täytyykään olla!

Halleluja, ylistys, kunnia ja valta tuotakoon Jumalan Karitsalle, jossa meidät on valittu olemaan lunastettuja hänen verellään, sillä pirstotettuja ja kastettuja. Aamen.

C. F. W. Walther
– Kotihartaus

*Mua siipeis suojaan kätke,
Oi Jeesus, Herrani.
Suojassas suo mun olla,
jos kuinka kävisi.
Sä kaikeks tule mulle
Valollas, neuvoillas,
Suo joka päivä elää
Mun yksin armostas.*

*Suo antees kaikki synnit,
Puhdistä verelläs,
Luo minuun uusi mieli,
Pyhitä Hengelläs.
ja meidät, suuret, pienet
Sun sulje suojahas,
Yö rauhainen suo meille,
Oi Jeesus laupias.*

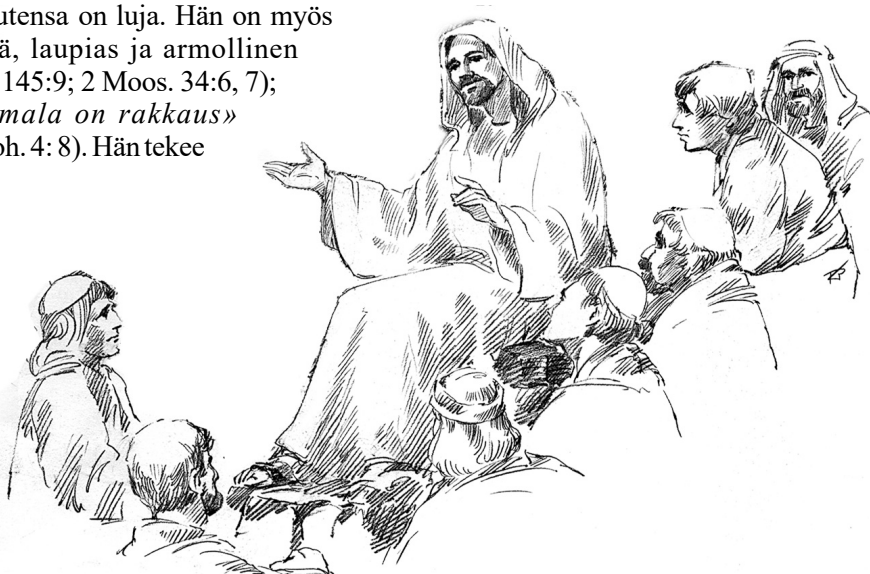
VK 552

Lina Sandell-Berg (1832-1903).

Kolmiyhteisen jumalan ykseys

***Suuri on Herra ja sangen ylistettävä,
ja hänen suuruutensa on tutkimaton.*** (Ps. 145:3)

»Jumala on Henki» (Joh. 4:24). Jumalalla ei ole ruumista. Mutta älköön kukaan sepittääkö hänestä itselleen mielettömiä, lapsellisia ajatuksia. Jumala ei ole sellainen henki kuin jokin haamu, kuten opetuslapset luulivat (Luuk. 24:37, Matt. 14:26). Hän ei ole myöskään sellainen henki kuin luodut henget, enkelit. Jumala on Henki, joka täyttää ja vallitsee koko luomakunnan ja on määrättömästi kaikkien luotujen yläpuolella. Hän on järjellä ja tahdolla varustettu elävä ja persoonallinen Henki, joka on luonut kaiken elämän, kaiken henkilöllisyyden, kaiken järjen ja kaiken tahdon luomakunnassa. Jumala on »iankaikkisesta iankaikkiseen oleva Henki» (Ps. 90:2), aluton ja loputon ja muuttumaton. Ja sellaisena Hän on kaikkialla läsnä oleva, kaikkivaltias ja kaikkitietävä (Jer. 23:23, 24; Luuk. 1:37; Ps. 139:1–12). Ja hän on pyhä (Jes. 6:3). Hän on itse pyhyys. Hän on koskematon pyhyys, jota on mahdoton tahrata. Sen tähden hän on vanhurskas (Dan. 9:7). Kaikki, mitä hän tekee, on hyvää ja oikeata — kaikki tyyni. Ja hän on totuudellinen (Ps. 33:4). Hänen sanansa ei petä, hänen uskollisuutensa on luja. Hän on myös hyvä, laupias ja armollinen (Ps. 145:9; 2 Moos. 34:6, 7); »Jumala on rakkaus» (1 Joh. 4:8). Hän tekee

luoduilleen mielellään hyvää, osoittaa laupeutta ja armoa. Hän on rakkaus ja sen alkulähde, josta kaikki rakkaus taivaassa ja maan päällä on lähtöisin ja jonka suhteen se on vain heijastusta ja heikkoa varjoa. Niin, Herra on suuri ja sangen ylistettävä, ja hänen suuruutensa on tutkimaton! — Ja tämä Jumala, tämä Herra, tämä Henki, tämä iankaikkinen Henki, tämä kaikkialla läsnä oleva, kaikkivaltias, kaikki tietävä, pyhä ja vanhurskas, totuudellinen, hyvä, laupias ja armollinen Henki, joka on rakkaus, tämä esiintyy iankaikkisesta iankaikkiseen kolmena persoonana: Isänä, Poikana ja Pyhänä Henkenä. Nämä kolme jakamatonta persoonaa on tuossa yhdessä ainoassa, iankaikkisessa, aivan jakamattomassa ja erottamattomassa jumalolennossa. Jumala on itsessään täydellinen eikä tarvitse todellakaan mitään luotua. Mutta hän on luonut koko luomakunnan. Ja hän on rakkaus. Tällainen on meidän Jumalamme.

Suuri on Herra ja sangen ylistettävä, ja hänen suuruutensa on tutkimaton!
Rukoilkaamme.

Oi sinä suuri, tutkimaton suuri Jumala!
Auta minua, että tunnen sinut
ja rukoilen sinua hengessä ja totuudessa!
Sinä olet rakkaus ja tässä suuressa rakkaudessa
sinä annat minulle armon Jeesuksessa Kristuksessa,
Vapahtajassani. Suo minulle Pyhän Henkesi kautta,
että Jeesuksen Kristuksen kautta riippuisin tässä
rakkaudessasi ja armossasi, joka on julkituotu
sanassasi, ja että siten myös varmasti pelastuisin.
Aamen.

*C. Manthey-Zorn
– Täksi päiväksi*

Rukoileminen

Minä rukoilen heidän edestänsä; en minä maailman edestä rukoile, vaan niiden edestä, jotka sinä olet minulle antanut, koska ne ovat sinun.

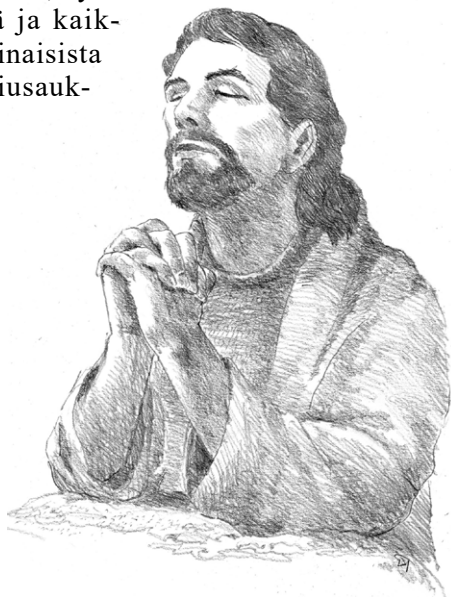
(Joh. 17:9)

Rakas Herramme Kristus vuodattaa rukouksensa ja osoittaa, minkä tähden hänen on tämä kaikki tehtävä, nimittäin rakkaitten kristittyjensä tähden. Rukoiltuaan aluksi rakasta Isäänsä, että Isä kirkastaisi hänet, ja monin sanoin mainittuaan, kuinka hän on kirkastanut Isän saarnansa ja ilmoituksensa kautta omissaan, niin että he ovat vastaanottaneet hänen sanansa ja Minä rukoilen heidän edestänsä; en minä maailman edestä rukoile, vaan niiden edestä, jotka sinä olet minulle antanut, koska ne ovat sinun. (Joh. 17:9)

Rakas Herramme Kristus vuodattaa rukouksensa ja osoittaa, minkä tähden hänen on tämä kaikki tehtävä, nimittäin rakkaitten kristittyjensä tähden. Rukoiltuaan aluksi rakasta Isäänsä, että Isä kirkastaisi hänet, ja monin sanoin mainittuaan, kuinka hän on kirkastanut Isän saarnansa ja ilmoituksensa kautta omissaan, niin että he ovat vastaanottaneet hänen sanansa ja oppineet tuntemaan

Isän, hän uskoo nyt Isän haltuun heidät, joissa hän on kirkastuva, tallettaakseen heille maailmassa sen, mitä heillä nyt on. Tämä rukous on totisesti tullut kuulluksi, ei ainoastaan sen tähden, että Kristus on tuon kuulemisen hyvin ansainnut pyhällä kärsimyksellään ja kuolemallaan, vaan myös sen tähden, että hän sanoo: ”*Kaikki minun omani ovat sinun, ja sinun omasi ovat minun*”. On kuin hän sanoisi: me olemme asiasta niin yksimieliset, että mitä minä rukoilen, se myös totisesti tapahtuu.

Ottakaamme mekin tästä lohdutus itsellemme ja päätelkäämme iloisin mielin ja vakaassa uskossa, että ne, joiden edestä Herra Kristus rukoilee, totisesti säilyvät hengissä huolimatta perkeleen raivosta, synnistä ja kaikinlaisista kiusauksista.

sista. Me olemme kuulleet, että Kristus rukoilee niiden edestä, jotka vastaanottavat hänen sanansa ja ovat ruvenneet sydämestään häntä rakastamaan ja sanassa vakaasti pysymään. He luottakoot iloisesti siihen, että tämä rukous totisesti puhuu heistä ja että he saavat pysyä Herran Kristuksen tykönä.

Toisaalta on hirmuista, että hän sanoo: *"En minä maailman edestä rukoile"*. Pitäkäämme varamme, ettemme kuuluisi siihen joukkoon, jonka edestä hän ei tahdo rukoilla. Ovathan he kokonaan kadotettuja, koska Kristus peräti erkanee heistä eikä tahdo heistä tietää mitään. Tämän pitäisi kauhistaa maailmaa niin, että se pelosta jäykistyisi kuullessaan tällaisen tuomion. Maailma pitää kuitenkin sitä vain pilkkanansa, nauraa sitä ja pysyy hirvittävässä paatuneessa sokeudessaan.

Kuinka sitten on ymmärrettävissä, ettei Kristus tahdo rukoilla maailman edestä, kun hän kuitenkin vuorisaarnassaan on opettanut meitä rukoilemaan vihollistemme edestä, jotka meitä vainoavat ja pilkkaavat? Tähän vastaan lyhyesti: On oikein ja paikallaan sekä rukoilla että olla rukoilematta maailman edestä. Kristushan sanoo itse heti tässä: *"En minä rukoile ainoastaan näiden edestä, vaan myös niiden edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun"*. Täytyyhän heidänkin vielä

olla maailmassa, ennen kuin he maailmasta kääntyvät, siksi hänen täytyy rukoilla maailman edestä niiden tähden, jotka vielä tulevat hänen omiksensa. Pyhä Paavalikin kuului vielä maailmaan vainotessaan ja surmatessaan kristityltä; kuitenkin pyhä Stefanus rukoili hänen edestänsä, niin että hän kääntyi. Kristus itsekin rukoilee ristillä: *"Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät"*. On siis niin, että hän sekä rukoilee maailman edestä että ei rukoile. Mutta ero on tässä: hän ei rukoile maailman edestä samalla tavoin kuin hän rukoilee kristittyjensä edestä. Kristittyjen ja kaikkien niiden edestä, jotka kääntyvät, hän rukoilee, että he pysyisivät oikeassa uskossa, kasvaisivat ja edistyisivät siinä eivätkä lankeaisi siitä; niiden edestä, jotka eivät vielä ole parannusta tehneet, hän rukoilee, että he luopuisivat tieltänsä ja tulisivat uskoon. Näin meidän kaikkien tulee rukoilla maailman edestä, mutta maailman edestä sellaisena, kuin se nyt on riehueessaan ja raivotessaan evankeliumia vastaan, Kristus ei ole tahtonut rukoilla.

Martti Luther
– Hengellinen virvoittaja

PROFEETTA NAAHUM

Assyrian valtakausi alkoi n. 1200 eKr. ja päättyi 600-luvun alussa eKr. Voimakkaimmillaan valtakunta oli 750–612 eKr.

Profeetta Joonan kävi Jumalan käskystä saarnaamassa parannusta pääkaupungissa Niinivessä noin v. 770 eKr. Joonan varoitukset saivat niiniväläiset katumaan ja tekemään parannuksen. Jumala armahti heidät. Kaupungissa oli silloin noin 120 000 asukasta. Niiniven asukkaat kuitenkin muuttivat mielensä ja kaupungista kehittyi pahuuden ja epäjumalien palvontakeskus. Profeetta Naahum kirjoittaa: *”Sinusta on lähtenyt se, jolla on paha mielessä Herraa vastaan, turmion suunnittelija. Näin sanoo Herra: Olkoot kuinka täysissä voimissa, olkoon heitä miten paljon tahansa, heidät tuhotaan. He ovat menneitä. Mutta jos olenkin vaivannut sinua, en sinua enää vaivaa. Nyt särjen hänen ikeensä päältäsi ja katkaisen kahleesi. Mutta sinusta Herra on antanut käskyn: Ei kasva enää nimellesi siementä. Hävitän epäjumalan temppelistäsi veistetyt ja valetut jumalankuvat. Teen sinulle haudan, sillä sinä raukeat tyhjiin.”* (Naah.1:11–14)

750-luvulla eKr. Assyria voimistui ja loi suuren, kurinalaisen sotaväen, jolla oli käytössään mm. raudasta taotut aseet. Assyrialaisen ylivoima naapurimaihin verrattuna perustui sotataitoon, vastustajiin

kohdistettuun raakuuteen ja raudan käyttöön aseissa.

Assyria aloitti röyhkeästi laajenemisen valtaamalla naapurivaltioitaan. Vuonna 732 eKr. assyrialaiset valloittivat Damaskoksen ja ottivat osan israelilaisista pakkosiirtolaisiksi. Vuonna 722 eKr. valtasi sama sotaväki loput israelilaisista, jotka joutuivat siirtolaisiksi. Vuonna 701 eKr. joutui Jerusalemin vuorostaan hyökkäyksen kohteeksi. Assyrian joukot kokivat kuitenkin Jesajan ennustaman tappion ja palasivat Niiniveen, jossa hyökkäystä johtanut kuningas Sanherib murhattiin.

Assyrialaiset olivat jatkuvan pelon aiheena naapureilleen. Vallitsevan pelon ja epävarmuuden tilaan lähetti Jumala saarnaajiaan, jotka kertoivat Jumalan huolenpidosta ja assyrialaisen tulevastu tuhosta.

Naahum profetoi todennäköisesti kuningas Ahaksen hallintoaikana 740-luvulla eKr. Hän kuului pienten profeettojen joukkoon ja oli kotoisin Elkoshin kaupungista, jonka sijaintia ei nykyään tiedetä.

Hän oli todistamassa israelilaisen pakkosiirtoja Assyriaan sekä Jerusalemin kimppuun käyneiden sotilaiden joukoissa tapahtunutta hävitystä. Profetoinnin pääaihe oli Assyrian ja sen pääkaupungin Niiniven tuhoutuminen, joka toisi rauhan alueelle.

Profeetta Naahum ennusti Niiniven hävityksestä. *”Myös sinä olet juopuva ja vaipuva pimeyteen; myös sinä olet etsivä suojaa vi-*

Niiniven raunioista löytynyt piirros, joka kuvaa miesten vapaa-ajan viettoa.

Mikään ei ole siis muuttunut – paitsi, että naisten osuus ilopidossa oli Assyrian valtakautena vähemmän kuvattu muistiin kuin nykyaikana.

Assyrialainen juomakohtaus - relief

hollisilta. Kaikki sinun linnoituksesi ovat viikunapuita, joissa on varhaisviikunoita. Jos niitä pudistellaan, ne putoavat syöjän suuhun. Katso, sotaväkesi keskelläsi on naisia. Maasi portit ovat avoinna vihamiehillesi. Tuli kuluttaa salpasi. Ammenna itsellesi vettä piirityksen varalta, vahvista linnoituksiasi, astu liejuun, polje savea, käy kiinni tiilenmuottiin. Siinä tuli sinut kuluttaa ja miekka sinut tuhoaa. Se syö sinut kuin syöjäsirkat, vaikka lisääntyisit kuin syöjäsirkat, vaikka lisääntyisit heinäsiirkkojen tavoin.” (Naah. 3:11-15)

Kaupungin tuhon hetkellä v. 612 eKr. Tigris-virta tulvi voimakkaasti ja vei mennessään osan Niiniven muuria ja samalla aukaisi vihollisille tien suoraan kaupungin ytimeen. Niiniven hävitys oli samalla Assyrian maailmanvallan ja kulttuurin loppu. Raamatussa ennustettu tuho oli niin täydellinen, että sadan vuoden kuluttua hävityksestä moni epäili Assyrian valtakunnan todellista olemassaoloa. Assyrian tuhoutuminen oli ympärysvaltioille suuri helpotus,

josta profeetta lausuu ennakoivasti: ”Katso, jo ovat vuorilla ilosanoman tuojan jalat, hänen, joka julistaa rauhaa: ”Juhli, Juuda, juhliasi, maksa lupauksesi, sillä enää ei käy kimppuusi turmiontuoja, hänet on hävitetty kokonaan.” (Naah. 2:1)

Murhatun kuningas Sanheribin poika Assurbanipal perusti Niiniven kaupunkiin suuren kirjaston, jonne kerättiin tietoa kaikkialta kopioitavaksi sen käyttöön. Austen Henry Layard löysi Niiniven rauniot Raamatun antamien tietojen perusteella vuonna 1847 jKr. Hän kaivoi raunioista kirjaston arkistot, jotka sisälsivät mm. yli 20 000 tekstin kokoelman poltetuille savilaatoille kirjoitettuna. Laatoilla oli paljon aikansa historiallista tapahtumatietoa ja kuninkaan kirjeenvaihtoa. Helsingin yliopiston professori Simo Parpola käänsi mainittuja Niiniven arkistoja yhdessä kansainvälisten tutkijoiden kanssa.

Ystävän edestä

Katsoin televisiosta ohjelman: *Elossa 24h*. Siinä kuvattiin miestä, Pekkaa (nimi muutettu), jonka molemmat munuaiset olivat lakanneet toimimasta. Pekan elämä oli vaativien dialyysihoitojen varassa. Pekalla oli hyvä ystävä, Matti (nimi keksitty). Matilla oli itsellään perhe ja pieniä lapsia, mutta silti hän oli valmis alistumaan vaikeaan leikkaukseen ja luovuttamaan Pekalle toisen munuaisensa. Matti halusi selvästi täysin vapaaehtoisesti auttaa Pekkaa. Pekka ei varmaan maksanut Matille tästä mitään lunnaita tai vastapalveluksia.

Pekkaa haastateltiin ennen ja jälkeen munuaisensiirtoleikkauksen. Melkein jokaisessa lauseessaan hän korosti sitä, miten kiitollinen hän on ystävälleen Matille. Matin uhrauksen tähden hän saisi elämänsä takaisin.

Pekan ystävä alistui leikkaukseen ja uhrasi munuaisensa. Meidän paras ystävämme, Jeesus, peräti kuoli meidän edestämme. Pekka sai elämälleen laatua ja jatkoaikaa, mutta me saamme tämän ystävämme kertakaikkisen uhrauksen tähden ihanan iankaikkisuuden – lahjaksi – armosta – ilman vastapalveluksia.

Jeesus lupaa: *"Minun lampaan kuulevat minun ääneni, ja minä tunnen heidät, ja he seuraavat minua. Minä annan heille iankaikkisen elämän, eivätkä he ikinä huku, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni. Minun Isäni, joka on antanut heidät minulle, on suurempi kaikkia, eikä kukaan voi ryöstää heitä minun Isäni kädestä. Minä ja Isä olemme yksi."* (Joh. 10:27–30).

Jeesus jatkaa: *"Te ette valinneet minua, vaan minä valitsin teidät ja asetin teidät, jotta te menisitte ja kantaisitte hedelmää."* (Joh. 15:16.) Eikö meidän, valittujen lampaiden, sydämessä ja huulilla pitäisi koko ajan (24/7) tulvia syvä kiitollisuus niin, että sen kuulisivat ja huomaisivat kaikki ympärillämme olevat.

"Te olette maailman valo. Ylhäällä vuorella oleva kaupunki ei voi olla piilossa, eikä lamppua sytytetä ja panna vakan alle, vaan lampunjalkaan, ja loistamaan kaikille huoneessa oleville. Samoin loistakoon teidän valonne ihmisten edessä, että he näkisivät hyvät tekonne ja ylistäisivät Isäännä, joka on taivaissa." (Matt. 5:14–16).

Mitä se meidän hedelmämme olisi? Että rakastaisimme Jumalaa yli kaiken. Tunnustaisimme Hänet ihmisten edessä. Rakastaisimme myös lähimmäisiämme. Eläisimme sovussa. Auttaisimme puutteessa olevia. Usko ilman tekoja on kuollut. Näin meidän valomme loistaisi ihmisten edessä niin, että he näkisivät hyvät tekomme ja ylistäisivät Isäämme, joka on taivaissa.

Jumala on voimallinen antamaan teille ylenpalttisesti kaikkea armoa, että teillä kaikessa aina olisi kaikkea riittävästi voidaksenne ylenpalttisesti tehdä kaikkea hyvää. (2 Kor. 9:8).

EV

Puolustaja

Ja minä olen rukoileva Isää, ja hän antaa teille toisen Puolustajan olemaan teidän kanssanne iankaikkisesti. (Joh. 14:16)

Sen tähden tulee meidän oppia tuntemaan Pyhä Henki sellaisena, joksi hänet meille on esitetty ja kuvattu, ettei hän näet ole mikään vihan ja kauhistuksen Henki, vaan armon ja lohdutuksen Henki, että siis koko jumaluus on meille sulaa lohdutusta: Isä tahtoo lohduttaa, sillä hän antaa meille Hengen; Poika lohduttaa, sillä hän rukoilee sitä; ja Pyhä Henki itse on oleva lohduttaja. Siksi eivät kristityt saa osakseen vihaa, uhkaa eikä kauhua, vaan sulaa, ystävällistä hymyä ja suloista lohdutusta taivaassa ja maan päällä. Miksi? *»Oi siksi»,* hän tahtoo sanoa, *»että teillä on jo riittämiin pyöveleitä ja vanginvartijoita, jotka teitä pelottavat ja kiusaavat.»*

Oikeaa puhetta ja oppia Pyhästä Hengestä on tuo, kun häntä kutsutaan Lohduttajaksi, ja sellainen hän on luonteeltaan ja ominai-

suudeltaan ja sellainen on hänen työnsä. Sillä hänen jumalallisesta olemuksestaan eli substanssistaan emme nyt halua innokkaasti väitellä. Jumaluudessaan hän on Isän ja Pojan kanssa yksi jakamaton jumalallinen olento, mutta meidän tähtemme häntä kutsutaan Lohduttajaksi. Lohduttaja on se, joka saattaa murheellisen sydämen iloiseksi Jumalaa kohtaan ja joka kehottaa sinua olemaan hyvällä mielellä, niin kuin sekin on, joka on saanut syntinsä anteeksi, jolta kuolema on poisnielty ja jolle taivas on avoin, jolle Jumala lempeydessään hymyilee. Joka tämän määritelmän oikein käsittää, se on jo voiton puolella eikä hän tapaa enää muuta kuin sulaa lohdutusta ja riemua taivaassa ja maan päällä.

*Martti Luther
– Sana ja armo*

Psalmi 12:

Profeetallinen rukous pienen lauman säilymisestä Jumalan sanan voimalla

Tässä psalmissa Daavid on selvästi profeetta. Apt. 2:30. Pyhän Hengen valaisemien silmien edessä hänellä on yksi pyhä, kristillinen kirkko, pyhien ihmisten seurakunta maailman alusta sen loppuun asti. Se on aina piskuinen lauma epäuskoisen ja jumalattoman maailman keskellä, epäjumalisten ja väärin kirkkojen, ulkokullattujen ja suupalttien keskuudessa omassakin seurakunnassa. Luuk.12:32. Matt. 20:16. Sitä sorretaan. Daavid rukoilee sen säilymisen puolesta Jumalan sanan voimasta. Daavid rukoilee, kuten hän rukoilee kaikkina aikoina.

"Auta, Herra, sillä pyhät ovat hävinneet, uskolliset ovat kadonneet ihmislasten joukosta. He puhuvat valhetta toinen toiselleen, puhuvat liukkain huulin, monimielisin sydämin. Hävittäköön Herra kaikki liukkaat huulet, kielen, joka puhuu kerskaton, ja ne, jotka sanovat: "Kielemme voimalla olemme väkevät. Huulemme ovat tukemme. Kuka on meille Herra?" "Kurjien sorron tähden, köyhien

huokausten tähden minä nyt nousen", *sanoo Herra, "tuon pelastuksen, jotta voidaan opettaa rohkeasti." Herran sanat ovat selkeitä sanoja, hopeaa, joka kirkkaana valuu sulattimesta maahan, seitsemkertaisesti puhdistettua. Sinä, Herra, varjelet heitä ja suojelet iäti tältä sukukunnalta. Kaikkialla ympärillä jumalattomat rehentelevät, kun kataluus pääsee valtaan ihmislapsissa." Ps. 12:2-9.*

Niin, auta, Herra, sillä ei ole enää hurskaita, ja kadonneet ovat tosi uskovat ihmislasten joukosta. Niin kyllä tiedän, että yksi pyhä kristillinen kirkkosi, pyhien seura-

kunta on aina olemassa, se on vieläkin, ja on oleva vastakin. Mutta se on hävinnyt vähiin silmistämme. Toiset esiintyvät voimalla. He puhuvat väärää oppia toinen toisensa kanssa. He puhuvat teko-pyhillä ulkokultaisen huulillaan, kahdenlaisesta sydäimestä, joka on sisältä erilainen, kuin mitä he sanovat. Meidän kielemme tulee päteä, meidän huulemme ovat ne, joiden kuuluu puhua. Mitä me esitämme, sen täytyy olla. Kuka määrää meitä? Oi, Herra, mitä sinä sanot tähän? Minä tiedän sen. *"Koska kurjia hävitetään ja köyhät huokaavat, minä tahdon nyt nousta"*, sanoo Herra, *"minä annan avun, pelastuksen sille, joka riutuu."* Oi, Herra, niin pitää sinun sanasi tulla taisteluun, mitä me sydämeistämme haluamme! Ja Herra, kaikki sinun sanasi ovat puhtaita sanoja niin, kuin hopea on puhdasta, hopea, joka sulatetaan saviastiassa ja puhdistetaan seitsemän kertaa. Sinun sanasi on jumalallisen puhdas ja varma joka kohdassa, joka kirjaimessa, pienimmässäkin. Ja niin sillä sinä suojaat kurjat, joita tuhotaan, koska he uskovat sinun sanasi, opettavat ja tunnustavat sitä. Sinä annat apusi ja pelastuksesi niille, jotka sen tähden riutuvat ja säilyttävät sen aina tälle sukukunnalle! Voi tätä sukua! Jumalattomat kulkevat ylpeinä ympäriinsä, ja häpeällinen meno korotetaan ihmislasten kes-

kuudessa.

Tämän psalmin mukaan Luther teki laulun: *"Ah Gott vom Himmel, sieh darein"* Valtava virsi! Tapahtui vuonna 1529 Lyypekissä, että eräs köyhä sokea mies oli laulanut saksalaisia virsiä. Hänet ajettiin pois kaupungista paavilisen raatin toimesta. Seuraavana sunnuntaina, toisena adventtina, tapahtui, että eräs kappalainen, Hildebrand nimeltään, toimitti aamussaarnan ja kun hän saarnan jälkeen alkoi silloisen tavan mukaan rukoilla kuolleitten puolesta, alkoi kaksi nuorta poikaa laulaa mainittua Lutherin virttä, kansa polvistui ja lauloi koko virren loppuun asti, niin suurella hartaudella, kuin olisi oppinut sen koulussa. Tämä on ensimmäinen saksankielinen virsi, joka laulettiin Lyypekin kirkossa. Mutta nyt koko kaupunki on evankelisen opin puolella. Tämän päivän jälkeen, jos joku munkki tai muu saarnamies tuli saarnatuoliin puhumaan, mikä ei sopinut evankelismielisille, he alkoivat heti laulaa tätä virttä *"Ah Gott vom Himmel"* ja saarnaajan täytyi poistua saarnatuolistä. Niin tapahtui, että tämä yksi ainoa virsi sai aikaan enemmän kuin, mihin paljo ihmisviisaus ja inhimillinen taito kykenivät.

Carl Manthey-Zorn,
käännös Markku Särelä
– Psalmi

Muistoja kesän lastenleiriltä

Kesäkuun toisella viikolla vietettiin perinteiseen tapaan kirkon lastenleiriä Siitamassa. Lapset saivat kuulla Raamatun kertomuksia ja opetusta aiheesta anteeksipyyttäminen, anteeksianto ja anteeksisaaminen, ja pääsivät refleктоimaan aihetta iltaohjelmien näytelmien sekä itsetehdyn nukketeatteriesityksen parissa. Pyhäkouluopettajien heittäytyminen leikkiliseen nahisteluun oli virkistävää katseltavaa lasten näkökulmasta ja kun viimeisenä iltana yksi opettajista sai ämpärillisen vetä niskaansa, kuului naurunremakka varmasti naapuriin asti. Perinteiset leiriolympialaisetkin pidimme ja jokainen leiriläinen ylsi jossakin lajissa palkintomitaleille saakka. Lisäksi ohjelmaan mahtui askartelua, saunomista, uimista, leikkimistä, musisointia sekä pelailua niin sisällä kuin ulkonakin.

Ruokahuolto pelasi moitteettomasti ja lasten lemppareihin taisi lukeutua viimeisen leiri-illan nuotiomakkarat ja tikkupullat. Ainakin

oman taaperoikäisen lapseni kasvot ensimmäistä kertaa pullaa maistaessaan olivat iloa täynnä. Lapset pääsivät sunnuntaiaamuna vielä täyttämään ja koristelemaan kakkuja lounaan jälkeisiä kirkkokahveja varten ja kyllä tekivätkin kauppansa, kun niitä viimein päästiin maistelemaan! Sunnuntain jumalanpalveluksen piti latvialainen pastorimme Jānis Dimza, joka oli saapunut viikonlopuksi mukaan Siitaman leirille vaimonsa sekä parin jälkipolven edustajan kanssa.

Leirillä lauloimme tuttuja virsiä ja Siionin kanteleen lauluja sekä opimme myös useita uusia ihania lauluja. Lasten oppituntien aikana lauloimme sekä tutuksi tulleita että uudempia pyhäkoululauluja, ja kaksi pyhäkoulun opettajaa olivat säveltäneet ja sanoittaneet leirin teemaan sopivia lauluja. Ne soivat päässä vielä viikkoja leirin loputtua ja kantoivat anteeksiantamuksen sanomaa mukanaan aina seuraavalle leirille asti.

AR

Aikuisten raamattuleiri Siitamassa 10.–13.7.2025

*Tupa täynnä
Siitamajalla
10.-13.7.2025.*

Saimme jälleen kokoontua Siitamaan raamattuleirille 10.–13.7. kuulemaan Raamatun opetusta sekä laulamaan virsiä ja Siionin kanteleen lauluja. Vaikka leiri olikin nimeltään aikuisten raamattuleiri, myös lapsia oli mukana vanhempineen, ja heille oli pyhäkoulutunteja.

Kuulimme opetusta lain ja evankeliumin oikeasta erottamisesta sekä saarnavirasta. Vierailijana leirillä oli Latvian sisarseurakuntamme pastori Jānis Dimza (kuvassa oikealla).

Lain ja evankeliumin oikeaa erottamista käsittelee myös C.F.W. Walther hyvin kirjassaan *Laki ja evankeliumi*. Tämä kirja on myynnissä STLK:n nettisivuilla. Saarnavirkkaa selittävät myös Markku Särelän kirja *Saarnavirka on Kristuksen käsky* sekä C.F.W. Waltherin kirja *Kirkko ja virka* (molemmat kirjat ovat myös nettisivuilla myynnissä): Sanan julistus ja sakramenttien toimitta-

Pastori Jānis Dimza.

minen kuuluvat saarnaviran haltijan tehtäviin. Lisäksi saimme leirillä nauttia emäntien talkoil-la laittamasta hyvästä ruuasta, saunomisesta, iltaohjelmista ilta- nuotioineen, yhdessäolosta sekä Siitaman kauniista kumpuilevista maisemista.

Kristillisen elämän ihme

***"Minä elän, en enää minä,
vaan Kristus elää minussa."***

(Gal. 2:20)

Yllättyneenä siitä ihmeestä, joka hänessä oli tapahtunut, apostoli Paavali tunnustaa: *"Kristus elää minussa."* Hän tiesi, että se voima, joka hänessä nyt vaikutti kristillistä rakkautta ja alttiutta, oli hänen luonnolleen vierasta. Se voima tuli Kristuksesta.

Palvella ihmiskuntaa, olla rehellinen, oikeamielinen, kärsivällinen, nöyrä, epäitsekkäs ja elää itsekieltäytyksessä toisten hyväksi — tämä kristillisen uskon ja rakkauden ilmaus on todellinen ihme. On Jumalan Hengen ihmetyö, että sellaista voi tapahtua syntisessä ihmisluonnossa. Meidän tulee muistaa, että Jumala vaikuttaa meissä sekä tahtomisen että tekemisen hyvän tahtonsa tapahtumiseksi. Meidän tulee muistaa, että voimme tunnustaa Kristuksen Herraksi, uskoa häneen, rakastaa ja palvella häntä ainoastaan Pyhän Hengen voimasta.

On siis ilmeistä, että voimme edistyä, vahvistua ja syventyä kristillisessä elämässä vain siten, että viljelemme ahkerasti Jumalan sanaa ja sakramenteja ja olemme kestävätkä rukouksissa. Armossa ja Kristuksen tuntemisessa kasvami-

nen on itsestään tyhjentymistä ja Kristukseen pukeutumista, niin että Kristus saa asua sydämissämme uskon kautta. Kun tulimme uskoon, tämä kääntymyksen eli parannuksen armo oli alusta loppuun Jumalan ihme. Me olemme kristittyjä, kun Pyhä Henki on tehnyt meistä Kristukseen uskovia. Samoin nyt voimme elää kutsumuksemme arvon mukaisesti ainoastaan Pyhän Hengen avulla. Kun Herran Henki asuu meissä, me voimme kieltää itsemme, rakastaa lähimmäistämme ja paneutua kaikessa Kristuksen kuuliaisuuteen. On suuri, ihme, että Kristus asuu meissä ja me elämme Kristukselle.

"Ah, sydän irrota synnistä kaikesta, ettei se erottaisi, sinusta vieroittaisi, tee minut eläväksi sun ruumiis jäseneksi." Aamen.

Voimattomalle voimaa

Jumalan Sanaa voit kuunnella ja lukea monin eri tavoin.

Tarjontaa on paljon:

1. Lue itse Raamattua
2. Lue saarnoja ja hartauksia STLK:n kustantamista kirjoista, esim:
 - *Pyhän Raamatun lukukirjasta* (iso teksti, lyhyet kertomukset suoraan Raamatusta – sopii iäkkäille ja lapsille)
 - Hartauskirjoista: *Täksi päiväksi*, *Sovituksen sana*, *Herrani elää*, jne
 - Waltherin *Kotihartauskirjasta* (teksti joka päivälle)
 - pastori Markku Särelän saarnakirjasarjasta, *Rauha teille* (kokonaisia saarnoja)
3. Monia kirjoja voi lukea myös verkkosivulta PDF-muodossa. Valitse valikosta: LUE → KIRJAT.
4. Lue saarnoja verkkosivulta valikosta: LUE → SAARNAT.
5. Kuuntele hartauksia verkkosivulta valikosta: KUUNTELE → HARTAUDET.
6. Kuuntele saarnoja verkkosivulta valikosta: KUUNTELE → SAARNAT.
7. Kuuntele kokonaisia jumalanpalveluksia virsineen, rukouksineen, saarnoineen verkkosivulta valikosta: KUUNTELE → NAUHAJUMALANPALVELUKSET.
Näin löytyy 55 jumalanpalvelusta eli ainakin 1 vuoden jokaiselle sunnuntaille.

Kaikissa valinnoissa voit hakea ja valita kuunneltavaa/luettavaa erilaisilla kriteereillä: kirkkovuoden aikaan sopivia tai tekijän mukaan.

YHTEYSTIEDOT

**Helsingin seurakunnan
pastori:** Jānis Dimza

STLK:n internetsivut:
www.luterilainen.com

Pyhäkoulun internetsivut:
www.luterilainen.com/pyhakoulu

Tampereen seurakunnan esimies:
Timo Virolainen
puh. 044 547 9564
timo.virolainen@enercotek.fi
Papinkatu 5D 64, 33200 Tampere

Lapsille videoita Raamatun kertomuksista:

www.luterilainen.com/videoita

www.pyhakoulu.fi

Etsimme nuoria miehiä ja varttuneempiakin, jotka ovat halukkaita pyhään saarnavirkaan

Etsimme nuoria miehiä ja jo varttuneitakin, jotka tuntevat sydämessään kutsumusta ja kiinnostusta pyhään saarnavirkaan. Pääasia on, että heillä on halu toimia sielujen pelastamiseksi ja että heillä on kiinnostus Jumalan sanaan ja luterilaiseen oppiin. Kirkkomme antaa heille opetusta ja käytännön harjoitusta, jonka jälkeen heitä voitaisiin esittää seurakunnille kutsutaviksi pastorin virkaan.

Jos tunnet sydämessäsi, että Jumala vetää sinua pastorin elinikäiseen kutsumukseen, ota yhteyttä: Timo Virolainen, 044 547 9564.

Raamattu sanoo: *”Varma on tämä sana: jos joku pyrkii kaitsijan virkaan, hän haluaa jaloön toimeen.”* (1 Tim. 3:1)

**SUOMEN
TUNNUSTUKSELLINEN
LUTERILAINEN
KIRKKO**

PYHÄKOULUT

Hämeenlinnassa la 18.10. klo 15.

Tervetuloa kaikille tutustumaan!

Helsingissä on pyhäkoulu kerran kuukaudessa lukujumalanpalveluksen yhteydessä. Aiheena syksyllä Jumalan rohkeat sankarit: VT Gideon, Simson ja Daavid.

TOIMINTATIIETOJA

Tampere, Marttala, Hämeenpuisto 39 A.

Tampereen lukujumalanpalvelukset klo 11. Tilaisuudet pyritään lähettämään jäsenille videoyhteyden kautta.

- 5.10.
- 19.10.
- 16.11.
- 30.11. Joulujuhla, paikka ja aika ilmoitetaan myöhemmin
- 21.12.
- 25.12. Joulukirkko Marttala

Turku, Kotitilaisuus, Hurtinkatu 12 C 13.

4.10. klo 14:00 (HPE)

Helsinki, Fabianinkatu 13 A 1.

Lukujumalanpalvelukset klo 11 Helsingissä:

- 19.10.
- 26.10.
- 16.11.
- 23.11.
- 7.12.

Ehtoollisjumalanpalvelukset ja yhteiset juhlat klo 11 Helsingissä:

- 5.10.
- 2.11. Uskonpuhdistusjuhla
- 14.12. Joulujuhla

Lisätietoja, muutoksia ja muiden paikkakuntien tilaisuuksia ilmoitamme verkkosivuillamme:

www.luterilainen.com/osallistu

. AYQ2

LHT-Posti Oy
Posti Green

Sisälllys:

Älä murehdi, Martti Luther	154
Hyvä paimen, Martti Luther	155
Luota Raamattuun, sen joka sanaan, Markku Särelä	157
Psalmi 1: Vanhurskaan ja jumalattoman ero, C. Manthey-Zorn .	160
Jeesus kutsuu tykönsä syntisiä, Markku Särelä	162
Anteeksi, Outi Lappalainen ja Anna-Pauliina Puolimatka	163
Onko sinulla omantunnon rauha, Markku Särelä.	164
Evankeliumin julistamisesta ja levit..., Luther ja evankeliumi. .	168
Alkuseurakunta, C. Manthey-Zorn	170
Armovalinta, C.F.W. Walther	172
Kolmiyhteisen jumalan ykseys, C. Manthey-Zorn.	176
Rukoileminen, Martti Luther.	178
Profeetta Naahum, Kimmo Pälikkö.	180
Ystävän edestä, Eeva Voima	182
Puolustaja, Martti Luther	183
Psalmi 12: Profeettallinen rukous pienen..., C. Manthey-Zorn .	184
Muistoja kesän lastenleiriltä, Anne Rouhu	186
Aikuisten Raamattuleiri Siitamassa, Eila Rouhu	187
Kristillisen elämän ihme, Voimattomalle voimaa	188
Ilmoituksia ja toimintatietoja	189
Kansi: Pesäpuu, Kimmo Pälikkö	

SEURAKUNTIEN TILINUMEROITA:

Tampere - FI74 5700 0220 0405 23

Helsinki - FI75 1270 3000 0189 73

Luterilainen-lehti, tilausmaksut ja lahjoitukset: FI15 8000 1700 3033 09

Kirkkokunta ja kirjamyynä: FI15 8000 1700 3033 09

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko

Tilaushinta 2025: Kotimaassa 25 € vuosikerta, ulkomaille 35 €

Toimitus: Vt-päätoimittaja Kimmo Pälikkö, kimmo.palikko@kp-art.fi

Taitto: Viestipaino, **Kuvitus:** Kimmo Pälikkö

Lehden tilaukset ja osoitemuutokset voi tehdä lähettämällä sähköpostin osoitteeseen tiedotteet@luterilainen.com.

Tilausmaksut: Luterilainen-lehden pankkitilille FI15 8000 1700 3033 09

Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com